

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cuzmenco Irina în numele inculpatului Cobîsneanu Aurel, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, în cauza penală în privința lui

*Cobîsneanu Aurel XXXXX, născut
la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 30.03.2021 – 29.06.2021;

Instanța de apel: 26.07.2021 – 15.02.2022;

Instanța de recurs: 14.06.2022 – 06.07.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 29 iunie 2021, cauza fiind judecată în ordinea procedurii prevăzute la art. 364¹ Cod de procedură penală, **Cobîsneanu Aurel XXXXX** a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, s-a adăugat la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, pedeapsa rămasă neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău din 22.03.2019, fiindu-i stabilit definitiv lui Cobîsneanu Aurel XXXXX o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport până la 22.03.2022.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

1.1. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că inculpatul Cobîsneanu Aurel, la data de 13.03.2021, aproximativ la orele 19:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică

cu grad avansat și fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani în baza sentinței Judecătorei Chișinău din 22.03.2019, conducea mijlocul de transport de model „Dacia Logan”, cu n/î XXXXX, deplasându-se pe drumul public din sat. Mereni, r. Anenii Noi, fiind stopat de către angajații de poliție pentru verificare și examinare medicală privind gradul de ebrietate alcoolică. Conform testării alcoolscopice de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate nr. 266 din 13.03.2021, s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,83 mg/l de alcool, ce constituie potrivit art. 134¹² alin. (3) Cod penal stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

2. Nefiind de acord cu sentința nominalizată, împotriva acesteia a declarat apel *procurorul*, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Cobîsneanu Aurel să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale acuzatorul de stat a invocat următoarele aspecte:

- examinând cazierul contravențional al condamnatului se atestă faptul că, pe parcursul anilor 2018-2020, chiar și după ce a fost pedepsit penal pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ Cod penal, inculpatul cu toate că nu deținea permis de conducere, conducea mijlocul de transport în continuare, fiind documentat și sancționat pentru comiterea mai multor contravenții, evitând achitarea amenzilor aplicate de către organul constatator;

- în viziunea acuzării, în sentința pronunțată nu se face trimitere la cazierul contravențional al inculpatului, or acesta a fost tras de nenumărate ori la răspundere contravențională, nu a reflectat și nu dat o apreciere faptului că, acesta a comis contravenții din domeniul transportului și un accident rutier;

- infracțiunea pentru care este învinuit Cobîsneanu Aurel, aduce atingeri unor valori importante ocrotite de legea penală, cu impact social deosebit, iar neglijența acestora ar crea făptuitorului și altor persoane impresia că legea penală poate fi sfidată, contribuind la încurajarea în săvârșirea unor fapte similare;

- la individualizarea pedepsei, de către instanța de judecată s-au ignorat prevederile art. 61, 75 Cod penal, fiind aplicată o pedeapsă ce nu corespunde gravității faptei comise, considerând că se tolerează faptele ilegale ale inculpatului, care ar putea avea urmări mult mai grave decât cele existente.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, apelul declarat a fost admis, cu casarea parțială a sentinței, în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal și cu pronunțarea în această parte, a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță prin care:

Cobîsneanu Aurel XXXXX recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, urmează să execute pedeapsa stabilită sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

3.1. Pentru a pronunța decizia în cauză, instanța de apel a notat că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Cobîsneanu Aurel, încadrarea juridică corespunzătoare conform prevederilor art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi: „Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport”.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță.

Din textul apelului formulat de către acuzatorul de stat, rezultă că sentința primei instanțe este contestată numai în partea individualizării pedepsei penale, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Astfel că, în deplin acord cu prevederile art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Iar potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

La caz, componența de infracțiune imputată inculpatului Cobîsneanu Aurel, prevăzută art. 264¹ alin. (4) Cod penal, se sancționează cu pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an, iar în corespundere cu art. 16 Cod penal, aceasta se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare.

Totodată, instanța de apel a stabilit că Cobîsneanu Aurel la evidența medicului

psihiatru sau narcolog nu se află (f.d. 82,83), iar drept circumstanțe agravante, stabilite în baza art. 77 Cod penal, în sarcina inculpatului au fost reținute: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, potrivit cazierului judiciar (f.d. 27- 28) în baza sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 22.03.2019, conform art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, care a fost executată, însă antecedentele penale caracterizează negativ personalitatea inculpatului.

Mai mult decât atât, potrivit cazierului contravențional al inculpatului se atestă faptul că, pe parcursul anilor 2018-2020, chiar și după ce a fost pedepsit penal pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ Cod penal, inculpatul Cobîsneanu Aurel, cu toate că nu deținea permis de conducere, conducea mijlocul de transport în continuare, fiind documentat și sancționat pentru comiterea mai multor contravenții, fără a achita amenda stabilită de către autoritățile statului.

Totodată, în baza art. 76 Cod penal, prima instanță, drept circumstanță atenuantă a reținut recunoașterea vinovăției.

Însă, instanța de apel nu poate reține în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, or, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel, în acest caz pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerare recunoașterea faptelor, iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă a faptului recunoașterii vinovăției ar însemna acordarea unei bivalențe juridice uneia și aceleiași circumstanțe.

Subsecvent, instanța de apel, la stabilirea categoriei și limitei pedepsei, a ținut cont de circumstanțele cauzei, dar și de personalitatea inculpatului, care deși a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, a urcat la volan în stare de ebrietate alcoolică și a condus mijlocul de transport.

Așadar, instanța de apel a relevat că reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, aceasta beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, adică aceasta se reduce cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

În acest sens, a fost remarcat că prima instanță corect a stabilit inculpatului o pedeapsă sub formă de 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, însă pripit a conchis că în privința lui Cobîsneanu Aurel sunt aplicabile prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, în situația în care, la adoptarea soluției, urma să țină

cont că inculpatul are antecedente penale, or, acesta a fost tras la răspundere penală, iar potrivit cazierului contravențional a săvârșit mai multe contravenții. Acest fapt denotă că inculpatul careva concluzii pentru sine nu și-a făcut, nu a pășit pe cale corijării. Acestuia i s-a acordat șansa de a-și corija conduita și a demonstra că cele comise constituie un incident în viața acestuia, însă în final acestea au fost ignorate, ultimul săvârșind o nouă infracțiune cu intenție, care reflectă o tendință ascendentă în societate.

Pe cale de consecință, reieșind din personalitatea și comportamentul inculpatului, instanța de apel a conchis că prima instanță eronat a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea lui Cobîsneanu Aurel va fi posibilă prin suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

La caz, instanța de apel a manifestat certitudinea că scopul legii penale, în cazul lui Cobîsneanu Aurel, va putea fi atins doar prin stabilirea în privința acestuia a unei sancțiuni sub formă de închisoare cu executare reală.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *avocatul Cuzmenco Irina în numele inculpatului Cobîsneanu Aurel*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, apărătorul afirmă că urmează a fi apreciată critic, circumstanța agravantă reținută de către instanța de apel – săvârșirea de către inculpat a unei infracțiuni similare pentru care anterior a fost condamnat în baza sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 22.03.2019, conform art. 264¹ alin. (l) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. Or, în corespundere cu prevederile art. 111 alin. (l) lit. e) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea - după executarea pedepsei. Mai mult, pedeapsă stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 22.03.2019 a fost executată integral, fapt confirmat prin certificatul eliberat de către Biroul de Probațiune Cantemir, prin care se confirmă că, inculpatul a executat munca neremunerată.

Reieșind din circumstanțele de fapt confirmate prin probe veridice și pertinente (cazier contravențional f.d. 29), se poate deduce că instanța de apel în motivarea deciziei sale a admis o eroare gravă de fapt, eronat constatând că inculpatul după ce a fost pedepsit penal pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ Cod penal, „*cu toate că nu deținea permis de conducere, conducea mijlocul de transport în continuare, fiind documentat și sancționat pentru comiterea mai multor contravenții, inclusiv fiind sancționat pentru comiterea acestor contravenții nu a achitat amenda aplicată.*”

Însă, materialele administrate nu atestă faptul că inculpatul Cobîsneanu Aurel după ce a fost pedepsit penal pentru comiterea infracțiunii similare prin sentința Judecătorei

Chișinău, sediul Buiucani din 22.03.2019, a săvârșit vreo contravenție, conducând mijlocul de transport în continuare, fiind privat de acest drept. Din conținutul cazierului contravențional (f.d. 29) rezultă că ultima contravenție săvârșită de inculpat a avut loc la data de 16.11.2018, pe când fapta pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 22.03.2019, a fost comisă la data de 18.11.2018. În această ordine de idei, putem conchide că ultima contravenție a fost comisă de inculpat cu 4 luni anterior condamnării prin sentința din 22.03.2019.

Totodată, se mai menționează că prima instanță în procesul de apreciere și aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, a analizat minuțios toate circumstanțele de fapt și de drept, precum și a motivat într-o manieră suficientă și clară soluția în această parte a sentinței emise. În acest sens, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei este o măsură de politică penală fundamentată pe convingerea că corectarea condamnatului este posibilă fără a fi izolat de comunitate, de familie, de societate. Această instituție juridică a fost instituită întru realizarea scopului pedepsei fără ca condamnatul să fie izolat de societate, acesta fiind supus unui termen de încercare, fără executarea efectivă a acesteia, evitându-se dezavantajele pe care le atrage după sine privațiunea de libertate: desprinderea condamnatului de familie și de modul de viață obișnuit. De asemenea, un alt aspect important îl reprezintă economiile pe care statul, societatea le face în varianta executării pedepsei în penitenciar.

4.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție a prezentat referință, prin care solicită inadmisibilitatea recursului, pe motiv că decizia instanței de apel este una legală și motivată.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele recurente, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru considerentele ce urmează.

Soluția de inadmisibilitate a recursului declarat se întemeiază, în drept, pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Reieșind din textul recursului, se atestă că apărătorul semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel în cazul când: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se

întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

La caz, reieșind din alegațiile expuse de recurentă se constată că, în esență, decizia instanței de apel este criticată prin prisma modului de individualizare a pedepsei penale stabilită inculpatului, pe care o consideră neproportională și greșit individualizată.

La capitolul dat, instanța de recurs este solidară cu soluția pronunțată de instanța ierarhic inferioară, și constată că la individualizarea pedepsei stabilită inculpatului s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7 Cod penal, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise și pericolul social al acesteia în raport cu persoana vinovată și circumstanțele cauzei, fapt pentru care, Colegiul penal o acceptă, ca fiind întemeiată, motivată și bazată pe prevederile art. 61 și 75 Cod penal, coroborat cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Subsidiar, instanța de apel just a subliniat că categoria și mărimea pedepsei penale trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități prejudiciabile din partea inculpatului – în primul rând, dar și din partea altor justițiabili – în al doilea rând.

Concomitent, instanța de recurs respinge ca fiind nefondate criticile apărătorului pe marginea dezacordului privind aprecierea probelor ce vizează personalitatea inculpatului, or, acesta a comis contravenții în domeniul transportului, a fost anterior tras la răspundere penală pentru comiterea unei infracțiuni în domeniului transportului, ca în urma privării dreptului de a conduce mijloace de transport să mai comită o altă infracțiune similară, care constituie obiectul prezentei cauzei penale.

În amalgamul circumstanțelor descrise, instanța de recurs conchide că pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel a fost corect individualizată, aceasta justificat ajungând la concluzia că corectarea lui Cobîsneanu Aurel ca fi posibilă doar prin izolarea acestuia de societate, adică prin dispunerea executării efective a pedepsei cu închisoarea, or, reieșind din condamnarea precedentă, este evident că inculpatul nu a tras concluziile necesare, iar pedeapsa stabilită sub formă de muncă neremunerată, nu și-a atins scopul.

Pe această linie de considerente, se vor respinge ca neîntemeiate și motivele prin care se susține aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului.

Totodată, instanța de recurs nu poate susține poziția avocatului precum că inculpatul nu avea antecedente penale, la monetul comiterii infracțiunii incriminate în prezenta cauză penală, or, potrivit sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22.03.2019, Cobîsneanu Aurel a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. Concomitent, prevederile art. 111 alin. (l) lit. e) Cod penal, stabilesc că se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea – după executarea pedepsei. Prin urmare, deși inculpatul a executat pedeapsa

principală – munca neremunerată în folosul comunității, pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de **3 ani**, nu a fost executată integral, întrucât în această perioadă, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, de comiterea căreia este recunoscut vinovat în prezenta cauză penală.

În concluzie, Colegiul penal conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise la art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, iar temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat nu există și, potrivit legii, se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cuzmenco Irina în numele inculpatului Cobîsneanu Aurel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, în cauza penală în privința lui *Cobîsneanu Aurel XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *09 august 2022*.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Guzun Ion

Boico Victor